

**WIELKOPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Poznań, 21 lutego 2025 r.

D/KA.UH.8361.138.2024

**Patrycja Czerwińska
Firma Handlowa „FIKUS”
ul. Rynek 14
63-300 Pleszew**

Decyzja

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na przedsiębiorcę Patrycję Czerwińską, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą: Firma Handlowa „FIKUS” Patrycja Czerwińska, ul. Rynek 14, 63 300 Pleszew, NIP: 6171945118, karę pieniężną w wysokości 1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych 00/100), wynikającą z art. 6 ust. 1 i 3 ustawy, za niewykonanie obowiązków określonych w art. 4 ust. 2 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000 w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Delegatury w Kaliszu, w oparciu o upoważnienie do przeprowadzenia kontroli nr D/KA.UH.8361.138.2024, w dniach od 31 lipca do 8 sierpnia 2024 r. przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy Patrycji Czerwińskiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod

firma: Firma Handlowa „FIKUS” Patrycja Czerwińska, stałe miejsce wykonywania działalności gospodarczej i miejsce kontroli: ul. Rynek 14, 63-300 Pleszew.

W toku kontroli sprawdzono prawidłowość uwidaczniania cen towarów oferowanych do sprzedaży w obniżonych cenach. W powyższym zakresie zbadano 60 partii towarów.

Nieprawidłowości stwierdzono w odniesieniu do 29 partii skontrolowanych towarów, tj.:

1. Kurtka w cenie 300 zł/szt., „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką” 599 zł,
2. Spodnie jeans czarne w cenie 75 zł/szt., „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką” 149 zł,
3. Marynarka w pasy w cenie 185 zł/szt., „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką” 369 zł,
4. Spodnie białe w cenie 110 zł/szt., „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką” 219 zł,
5. Bokserka biała w cenie 100 zł/szt., „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką” 199 zł,
6. Spodnie czarne w cenie 110 zł/szt., „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką” 219 zł,
7. Spodnie we wzory w cenie 90 zł/szt., „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką” 179 zł,
8. Top niebieski w cenie 150 zł/szt., „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką” 299 zł,
9. Spodnie jeans w cenie 80 zł/szt., „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką” 159 zł,
10. Marynarka w cenie 155 zł/szt., „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką” 309 zł,
11. Spodnie szare w cenie 170 zł/szt., „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką” 399 zł,
12. Spodnie jeans w cenie 225 zł/szt., „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką” 449 zł,
13. Bluzka niebieska w cenie 40 zł/szt., „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką” 79 zł,
14. Spodnie krótkie w cenie 143 zł/szt., „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką” 285 zł,
15. Marynarka różowa w cenie 50 zł/szt., „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką” 269 zł,
16. Spodnie pomarańczowe w cenie 30 zł/szt., „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką” 229 zł,
17. Bluzka seledynowa w cenie 60 zł/szt., „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką” 119 zł,
18. Spodnie w pasy w cenie 30 zł/szt., „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką” 189 zł,
19. Koszula damska w cenie 260 zł/szt., „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką” 519 zł,
20. Bluzka w cenie 30 zł/szt., „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką” 369 zł,
21. Bluzka w cenie 30 zł/szt., „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką” 219 zł,
22. Marynarka w cenie 50 zł/szt., „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką” 219 zł,
23. Marynarka w cenie 50 zł/szt., „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką” 189 zł,
24. Buty sportowe w cenie 285 zł/parę, „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką” 569 zł,
25. Półbuty beżowe w cenie 210 zł/parę, „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką” 419 zł,
26. Półbuty złote w cenie 210 zł/parę, „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką” 419 zł,
27. Półbuty czarne w cenie 220 zł/parę, „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką” 439 zł,
28. Półbuty czarne w cenie 290 zł/parę, „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką” 579 zł,
29. Torebka biała w cenie 145 zł/szt., „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką” 289 zł,

dla których brak było uwidocznienia informacji o najniższej cenie z 30 dni poprzedzających obniżkę ceny. Zastosowano w oznaczeniu cenowym towarów zapis: „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką”. Przedsiębiorca oświadczył, że nie jest w stanie udokumentować, czy ceny, które są uwidocznione jako najniższe z 30 dni przed obniżką są zgodne z tymi, które faktycznie w tym okresie obowiązywały (oświadczenie z dnia 31 lipca 2024 r. w aktach

sprawy). Organ wskazuje, iż zapis informujący o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki musi być jednoznaczny, niebudzący wątpliwości i wprost wskazywać, że jest to najniższa cena obowiązująca w okresie 30 dni przed obniżką. Brak pełnego zapisu i umieszczenie na etykietach informacji „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką” nie wskazuje wprost, że jest to najniższa cena obowiązująca w okresie 30 dni przed obniżką, co stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 ustawy i w konsekwencji narusza również interesy konsumentów.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy, *„W miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.”*

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 2 ustawy, *„W każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki”*. Zwrócić uwagę należy, że ustawodawca jasno oznacza 30-dniowy okres, jako konkretny, obowiązujący przed wprowadzeniem obniżki.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 ustawy, *„Jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 ustawy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.”*

W związku z powyższym, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z dnia 13 stycznia 2025 r. znak D/KA.UH.8361.138.2024, zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy. Pismo doręczono w dniu 23 stycznia 2025 r. W treści zawiadomienia strona została pouczona, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i co do przesłanek wymiaru kary wskazanych w art. 6 ust. 3 ustawy oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa.

Strona skorzystała z przysługującego jej uprawnienia i w piśmie z dnia 5 lutego 2025 r. (data wpływu 17 lutego 2025 r.) wskazała, iż stwierdzone naruszenie stanowi omyłkę pisarską, która została natychmiast usunięta po przeprowadzeniu kontroli. Strona wskazała także na trudną sytuację przedsiębiorstwa i wniosła o zastosowanie upomnienia.

W ocenie organu argumenty strony nie zmieniają stanu rzeczy. Przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 2 ustawy poprzez błędny zapis słowny „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką”, natomiast przedsiębiorca już w toku kontroli oświadczył, iż nie jest w stanie

udokumentować, czy ceny, które są uwidocznione jako najniższe z 30 dni przed obniżką są zgodne z tymi, które faktycznie w tym okresie obowiązywały.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że: *„Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:*

- 1. waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub*
- 2. za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.*

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej z urzędu wziął pod uwagę normę zawartą w ww. przepisie i po dokonaniu subsumpcji stwierdził, że w przedmiotowej sprawie nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 2 ustawy w przypadku 29 partii towarów oferowanych do sprzedaży spośród 60 skontrolowanych, nie można uznać, że w niniejszej sprawie waga naruszenia prawa jest znikoma. Przedsiębiorca dopuszczając się wskazanych wyżej naruszeń ograniczył konsumentom możliwość porównania cen obniżonych względem cen obowiązujących w okresie 30 dni przed obniżką, a następnie dokonania przez nich właściwego wyboru z uwzględnieniem ich sytuacji finansowej. Nadto wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz planowanym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcie działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co stwierdzone zostało w toku kontroli.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16,

„Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz zostać wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona postępowania, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa *„W przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:*

1) usunięcie naruszenia prawa lub

2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.”.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania

naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków.

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono wyżej wskazane naruszenia. Strona zaprzestała naruszania prawa. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie w sposób jednoznaczny najniższej ceny, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, umożliwia konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie, po otrzymaniu rzetelnej informacji w zakresie cen, dokonanie przez niego właściwego wyboru. Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ do chwili usunięcia uchybień w wyniku kontroli, przedsiębiorca dokonywał sprzedaży towarów, a klienci dokonujący zakupu faktycznie pozbawieni byli rzetelnej informacji o najniższych cenach towarów obowiązujących w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka, w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, „*Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:*

- 1) *stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;*
- 2) *dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;*
- 3) *wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;*

- 4) *sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.)”.*

Dokonując zatem oceny stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę, organ zakwalifikował stwierdzone uchybienia jako naruszenie obowiązków w stopniu umiarkowanym. Przedsiębiorca nie uwidocznił w sposób prawidłowy informacji o najniższej cenie obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki dla 29 partii towarów, spośród 60 partii ogółem objętych kontrolą. Zapis informujący o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki musi być jednoznaczny, niebudzący wątpliwości i wprost wskazywać, że jest to najniższa cena obowiązująca w okresie 30 dni przed obniżką. Brak pełnego zapisu i umieszczenie na etykietach informacji „najniższa cena sprzed 30 dni przed obniżką” nie wskazuje wprost, że jest to najniższa cena obowiązująca w okresie 30 dni przed obniżką, co stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 ustawy i w konsekwencji narusza również interesy konsumentów.

Jednocześnie organ wskazuje, iż oceniając kwestię czasu trwania naruszenia obowiązków, organ uwzględnił okoliczność uprzedniego skierowania zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz planowanym terminie jej przeprowadzenia, mimo tego strona zaprzestała naruszeń dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Uwzględniono również fakt, iż przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ustawy, iż strona poinformowana o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosła się do wyżej wskazanych okoliczności.

Wielkość przychodu przedsiębiorcy ustalono na podstawie dokumentacji przestanej przez stronę w toku postępowania, którą załączono do akt sprawy.

Przesłanka zawarta w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową w przedmiotowej sprawie nie była kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną w wysokości 1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji.

Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa, a przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 111).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312 z późn. zm.) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, za pośrednictwem adresu do doręczeń elektronicznych: AE:PL-83123-25913-ESEDH-27 lub platformy e-PUAP: /wiih-poznan-gov/SkrytkaESP, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. *o postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 132) w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej
Elżbieta Wełnitz-Kędra
/podpisano kwalifikowanym podpisem
elektronicznym/

Otrzymują:

1. Strona;
2. a/a.